

סאבטקסט – מאגר הטקסטים של איריס-ליה

האנטומיה של גריי (עונה 10 פרק 12)

הוסיפה למאגר: איריס-ליה סופר

מרדית:

ראיתי את מסיבת העיתונאים שלך. מה קרה לך שם?

כריסטינה:

הייתי אמורה לספר להם מה עשיתי, אבל אני לא יודעת.

מרדית:

מה זאת אומרת?

כריסטינה:

אני לא יודעת למה הילד עוד בחיים.

מרדית:

מה הצינור? חשבת זה יכשל?

כריסטינה:

הוא נכשל.

הוא באמת נכשל. עשינו התאמה אבל אני לא יודעת מה עשיתי, מר.

זה כמו לתת מכה לטלוויזיה, תיקנתי את זה אבל אני לא יודעת איך. אני מרגישה מזוייפת.

מרדית:

אז עשית את זה בכל זאת? ז"א לא דיברת על זה עם אף אחד?

כריסטינה:

עם מי, מר? את לא דיברת איתי, אלכס נגדי, לא היה לי אף אחד. לא הייתה לי ברירה זה היה הסיכוי הכי טוב שלו.

מרדית:

צדקת. שתינו במקומות שונים לגמרי.

כריסטינה:

מר בבקשה...

מרדית:

לא, אולי אני לוחצת מידי ואולי יש לי מה להוכיח אבל... אני אף פעם לא אהיה יהירה כמוך.

כריסטינה:

את יודעת מה מרדית? לכי תזדייני. אני מקשיבה לחרא שלך כבר שבועות, ואני לא מוכנה לספוג את זה יותר. בואי תגידי לי, איך את יכולה לתת 100% למשפחה שלך ו100% לעבודה. זה לחלוטין לא אפשרי.

מרדית:

בגלל שאת ממשיכה לדפוק את המחקר שלי.

כריסטינה:

נו באמת מר. אין קשר בין זה שהשאלתי מימך את המדפסת לכבשה המתה שלך. חשבת שאולי המחקר שלך פשוט נכשל מעצמו?

מרדית:

ברור, כי אני רופאה נוראית. כבר קבענו את זה.

כריסטינה:

לא, אני אף פעם לא אמרתי את זה.

סאבטקסט – מאגר הטקסטים של איריס-ליה

מרדית:
את אמרת...

כריסטינה: (קוטעת אותה)
אני אף פעם לא אמרתי את זה! אבל את אמרת שאני בן אדם נורא. שוב ושוב. כי אני לא מסכימה איתך.
כי אני מחוייבת לעבודה שלי. כי אני לא רוצה תינוק? מתי נהייתי למפלצת בעיניך?

מרדית:
אני יכולה להתחרות כאמא וככרורגית. את פשוט לא חושבת שאני יכולה להתחרות בך.

כריסטינה:
את לא. בגלל שזה כל מה שאני עושה, מר. זה כל מה שאני רוצה לעשות.
אז אל תתבכיני לי כי קיבלת החלטה שעכשיו את מתחרטת עליה!

מרדית:
את חושבת שאני מתחרטת על המשפחה שלי?!

כריסטינה:
אני חושבת שאת מרגישה שנשארת מאחור, ושזה מבאס אותך, אבל אף אחד לא הכריח אותך לצאת
מהמשחק.

מרדית:
אני לא מחוץ למשחק! אני פשוט לא מוכנה לחבל בעבודה של החברים שלי כדי לנצח בו.

כריסטינה:
אה, זה מה שאני עושה?

מרדית:
זה מה שכרישים עושים. את הכרזת על זה ביום הראשון שלנו פה.

כריסטינה:
לפי מה שאני זוכרת אני דיברתי עלייך.

מרדית:
כמה זמן את כבר שוכבת עם שיין? (שתיקה) הוא מסמיק כשהוא רואה רגל חשופה, הוא ראה אותך בתחתונים
והוא לא מצמץ.

כריסטינה:
זה ממש לא עינייך!

מרדית:
את לא צריכה להצדיק את עצמך. הוא רק מתחבר למורה הכי טובה כדי להשיג כל מה שהוא יכול.
זה מה שאת עשית בכל הבית ספר לרפואה ובכל שנת הסטאז'. מזל טוב, הפכת למה שהערצת.

כריסטינה:
ואת הפכת למה שהיינו צוחקות עליו.

(שתיקה)

איך את אומרת שלא השתנתי?

מרדית:
אני לא צריכה להצדיק את הבחירות שלי בפניך. אף אחת מהן.

כריסטינה:
איך את מעיזה להגיד שאני אותו בן אדם שהייתי שהגעתי לפה? לפני שהכרתי את ברק, את ואן, אותך.

סאבטקסט – מאגר הטקסטים של איריס-ליה

החיים שלך נראים שונים כי הם מלאים בבית ובבעל ובילדים, והחיים שלי אולי נראים אותו דבר אבל אני לא. אני השתנתי. אני עושה את זה לבד וזה... זה קשה בדיוק כמו מה שאת עושה. אבל חשבתי שלפחות יהיה לי אותך.

(שתיקה)

מרדית:

אני כל כך מקנאה בך שאני רוצה לשרוף משהו. את עשית את מה שאני נסיתי לעשות ולא הצלחתי, ואת אפילו לא יודעת איך עשית את זה. אין לך שום דבר חוץ מזמן ופוקוס. את לא מי שהיית שהגעת הנה, את מה ששתינו רצינו להיות.

כריסטינה:

ואת נהיית מישהי... שלא ציפנו שתבוא. את טובה בתור אמא כמו שאת טובה בתור כרורגית ואני שמחה בשבילך. אבל הדרכים שלנו נפרדות.

מרדית:

אני יודעת. ואני לא רוצה להתחרות בך. אבל זה מה שאני עושה. כי אנחנו אמורות לדחוף אחת את השניה ולגרום אחת לשניה להיות יותר טובות. לנצח. מהרגע שהכרנו, נכון?

כריסטינה:

נכון.

מרדית:

בסדר אז..

כריסטינה:

אני כל כך שמחה כי...

(בסצנה המקורית מישהי משתיקה אותן, אפשר לסיים את זה בחיוך או חיבוק או משהו אחר לבחירת השחקניות)